

Évközi 31. Vasárnap A

Őrizd meg lelkemet a te békédben, Uram.

Olvasmány

Malakiás 1,14b–2,2b.8-10

"Én vagyok a Nagy Király – mondja a Seregek Ura –, és nevem félelmetes a népek között. Most ezt az intelmet intézem hozzátok, papok! Ha nem hallgatjátok meg, és nem szívlelitek meg, s nem dicsőítitek meg nevemet – mondja a Seregek Ura – akkor átkot küldök rátok.

Ti letértetek az útról, sőt sokan elbuktak tanításotok miatt. Ti felbontottátok Lévi szövetségét – mondja a Seregek Ura. Én ezért megvetetté és alávalóvá tettem benneteket az egész nép előtt, mert nem jártatok útjaimon, hanem a tanításban az emberek személyére voltatok tekintettel."

Vajon nem egy Atyánk van-e mindannyiunknak? Vajon nem ugyanaz az Isten teremtett-e minket? Miért viselkedünk akkor egymással szemben áruló módon, megsértve atyáink szövetségét?

Szentlecke

1 Tesszalonikiékhez 2,7b-9.13

Testvéreim! Amikor nálatok voltunk, olyan gyengéden viselkedtünk körötökben, mint a gyermekét dajkáló anya. Annyira közel álltatok szívünkhöz, hogy nemcsak Isten evangéliumát, hanem életünket is nektek akartuk adni. Ennyire megszerettünk benneteket! Emlékezhetek, testvérek, fáradozásunkra és kemény munkánkra. Éjjel-nappal dolgoztunk, hogy senkinek se legyünk a terhére. Így hirdettük nektek Isten evangéliumát. Ezért szüntelenül hálát adunk Istennek, hogy amikor Isten szavát hallottátok tőlünk, nem úgy fogadtátok azt, mint emberi tanítást, hanem mint Isten szavát, amint valóban az is. Bennetek is, akik hittetek, hatékonyan fog bizonyulni.

Evangélium

Máté 23,1-12

Abban az időben Jézus így beszélt a tömeghez és a tanítványokhoz: "Mózes tanítószékében az írástudók és a farizeusok ülnek. Tegyetek meg és tartsatok meg ezért mindent, amit mondanak nektek, de tetteikben ne kövessétek őket, mert tanítják ugyan, de maguk nem teszik azt. Súlyos, sőt elviselhetetlen terheket kötöznek össze és helyeznek az emberek vállára, de maguk egy ujjal sem hajlandók mozdítani rajta. Amit tesznek, azért teszik, hogy lássák őket az

emberek. Szélesre szabák imaszíjukat, és köntösükön megnagyobbítják a bojtokat. Vendégségben szeretnek a főhelyekre ülni, a zsinagógában pedig az első székekbe. Elvárják, hogy az emberek köszönjenek nekik a főtereken, és hogy rabbinak, azaz mesternek szólítsák őket.

Ti ne hívassátok magatokat mesternek, mert egy a ti Mesteretek, ti pedig mindnyájan testvérek vagytok. De atyának se hívjatok senkit magatok közül, mert egy a ti Atyátok, a mennyei. És tanítónak se hívassátok magatokat, hisz egy a ti tanítótok: Krisztus. Aki a legnagyobb köztetek, az legyen a többi szolgálja. Aki önmagát magasztalja, azt megalázzák, és aki önmagát megalázza, azt felmagasztalják."

Elmélkedés

Már i. e. az V. században keserű szemrehányásokkal illette Malakiás próféta a papokat: a papok kudarca, a tanítás és a szolgálat elhanyagolása a hűség és hódolat csökkenéséhez, majd a nép bukásához vezetett. Jézus is óvja tanítványait a farizeusok és írástudók hamis ájtatosságától, akik rendkívül önkényesen és szeretetlenül mondják meg az embereknek, mit kell tenniük és nem sokat gondolkodnak rajta, milyen nehéz terhet raknak a nyakukba, de maguk egy ujjal sem érintik. Legfőbb vágyuk, hogy olyan dolgokat tegyenek, amiért elismeréssel néznek rájuk és csodálják őket: "rabbinak" – mesternek – szólíttatják magukat és elvárják, hogy tisztelettel és elismeréssel bánjanak velük. Uralkodni akarnak, nem szolgálni.

Ezzel egyenes irányt jelölt ki Jézus tanítványainak, hogyan (nem) kell viselkedniük. Aki Jézust akarja követni, annak egészen más kapcsolatban kell élnie a hívők közösségében. Csak egy rabbi van – Krisztus, csak egy az atya – Isten. Mi, keresztények mindannyian testvérek vagyunk, jobb vagy rosszabb helyezés, magasabb vagy alacsonyabb pozícióba sorolás nélkül. Mi – eredendően – radikálisan egyenlőek vagyunk. Nemcsak azért, mert senki sem törekedhet arra, hogy uralkodjék vagy irányítsa a többieket, mindegyikünk arra hivatott, hogy a közösség többi tagját szolgálja. Azok kaptak különleges megbízatást a szolgálatra, akik a közösségen belül feladatot, felelősséget vállalnak a többiekért.

Az Egyházban élő hiúságról és önkényről egész könyvet lehetne írni. A hatalom, pozíció, címek és különleges bánásmód utáni vágyakozás egyáltalán nem csökkent – Jézus világos üzenete ellenére. Éppen ezért olyan súlyosak Jézus szavai ma is: az egyének viselkedése miatt a hit forog kockán, mert a hit és az abból fakadó élet tartósan áthatják az emberek közötti kapcsolatot. Mint egyazon Atyának gyermekei és egyazon úr, Jézus Krisztus követői nem engedhetjük meg, hogy bárki a többi fölé emeltessék vagy emelje magát. Csak egy valakit illet meg kiemelt hely és ez az egy Isten. Ezt mindannyiunknak naponta fel kellene idézni, mert a farizeizmus és az elit gondolkodásmód állandó veszélyt jelent, különösen azoknak, akik közülünk ilyen jellegű pozícióban vannak az Egyházban. Ezt a veszélyt már az ősegyház is felfedezte és Pál a Tesszaloniki levélben felvázolja, milyen szeretettel és anyailag kell bánnia egy felelős beosztásban lévő kereszténynek testvéreivel. Ehhez kellene igazodnunk. Embertársaink szolgálatára szól a hivatásunk. Minden mást nyugodtan Istenre bízhatunk.